

33.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLI-
WOŚCI ORAZ MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ
W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU**

z dnia 19 stycznia 1935 r.

**o należnościach ławników i zastępców ławników są-
dów pracy i sądów okręgowych.**

Na podstawie art. 11 i art. 53 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., zawierającego prawo o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854) zarządza się co następuje:

§ 1. Ławnicy i ich zastępcy, utrzymujący się z dziennego zarobku, otrzymują odszkodowanie za utracony zarobek w wysokości nieprzekraczającej 8 złotych. Zarobek uważa się za utracony, jeżeli wynagrodzenie ławnika oblicza się na dniówkę lub na akord.

§ 2. Diety ławników sądów pracy i sądów okręgowych i ich zastępców zamieszkałych poza siedzibą sądu wynoszą 6 złotych za każde posiedzenie, na które ławnik lub jego zastępca przybył do sądu na podstawie wezwania przewodniczącego (prezesa) sądu.

§ 3. Zamiejscowi ławnicy i ich zastępcy otrzymują, oprócz odszkodowania i diet, zwrot kosztów przejazdu do sądu i zpowrotem, z tem jednak, że zwrot tych kosztów nie może przekraczać kosztu przejazdu kolejowego drugą klasą.

O przyznaniu odszkodowania, diet i kosztów przejazdu rozstrzyga przewodniczący (prezes) tego sądu, przy którym ławnik lub jego zastępca są ustanowieni.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 listopada 1928 r. o dietach i kosztach przejazdu ławników i zastępców ławników sądów pracy i sądów okręgowych (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 869), zmienione przez rozporządzenie z dnia 7 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 578).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
